

Concursul de Prezentări în Limba Japoneză- ediția a 5-a- 2021

Categoria A: „Japonia pe care o descopăr eu în România”

Japonia privită printr-o oglindă

Matei Alexia

Bună ziua! Numele meu este Alexia Maria Matei. Mă bucur să vă cunosc!

Când eram mai mică și m-am întâlnit pentru prima dată cu Japonia și cultura ei am simțit o căldură profundă. Ca și cum am revăzut un prieten de-o viață. Ca și cum am completat o parte din sufletul meu. Aceasta a fost prima întâlnire a mea cu Japonia... privind un tablou a lui Katsushika Hokusai la o expoziție. Tabloul se numește "Marele val din Kanagawa". Nu știam că îmi va rămâne în minte atât de mult timp.

Japonia este în inima oamenilor care au vizitat-o. De la flori la temple, de la munți la prune uscate; sunt lucruri nemaipomenite, de care le-a fost greu să se despartă.

Este vorba despre oamenii care au ajuns acolo, s-au îndrăgostit și au încercat să aducă în România ceva din ceea ce au văzut. De curând, am fost într-o ceainărie. M-am bucurat să descopăr că aveau și matcha, chiar dacă nu era o ceainărie cu specific japonez. Pe peretele din fața mea, am observat un mic poster cu o gheșă. Am fost extrem de încântată.

Manga, anime, ceainării, cursuri, expoziții, magazine de mâncare, tot ceea ce poate crea omului o impresie despre această țară cu totul surprinzătoare. Să nu mai menționez grădinile japoneze, sakura și ramenul.

Aș vrea să închei acest speech prin a vă spune unul dintre visurile mele. Un lucru pe care îmi doresc să îl aduc în România. Ador cultura japoneză și teatrul. Mi-aș dori să pot aduce kabuki în România, să îl descopăr în totalitate. Aceasta este dorința mea.

Japonia pe care o descopăr eu în România

Sterian Sofia

Vara trecută eram cu fratele meu și ne uitam la un anime numit “Haikyuu!”, iar, într-o scenă, după ce au terminat antrenamentul de volei, personajele au mâncat ceva numit nikuman. Fiindcă eu și fratele meu voiam neapărat să încercăm acel tip de mâncare, m-am decis să îi fac o surpriză și să i-l gătesc. Mi-a plăcut foarte mult să gătesc pentru acesta și, zicându-mi că ar dori încă o porție de nikuman, m-a bucurat foarte tare. De atunci, a început să imi placă să gătesc rețete japoneze. Astfel, am mai gătit și tempura, onigiri, supă miso și sendvișuri cu ou.

Rareori gătesc mâncare românească, deoarece îmi sunt greu de înțeles rețetele. Atât bunica mea, cât și mama mea nu îmi spun exact de cât am nevoie dintr-un ingredient sau cât timp trebuie să las să se facă mâncarea. Dar, când vine vorba de rețetele japoneze, toate aceste detalii sunt specificate în rețetă cu exactitate.

De aceea, nu există urmă de îndoială că nu aș putea găti aceste rețete. Deoarece găteam multe rețete japoneze, părinții mei au devenit interesați de cultura japoneză. A început să îmi placă și mai mult Japonia, iar părinții mei ne-au propus mie și fratele meu o excursie în Japonia. Din această cauză, am început să învăț limba japoneză. Japoneza este un pic dificilă, dar îmi place foarte tare. Cuvintele sună frumos, și învățatul limbii este o activitate amuzantă și relaxantă. Când nu studiez însă, mă uit la anime-uri, citesc manga-uri sau ascult muzică japoneză.

În viitor, vreau neapărat să învăț în Japonia și îmi doresc să merg în Japonia pentru a învăța să vorbesc limba mai bine decât acum și să învăț despre cultura localnicilor. În plus, mi-aș dori să devin prietenă cu unii dintre aceștia.

Diverse evenimente japoneze în România

Ioniță Maria

Bună ziua! Mă numesc Maria și învăț japoneză la Colegiul Național Ion Creangă. Astăzi voi vorbi despre Japonia pe care am găsit-o în România.

În școala generală îmi plăcea un show numit Buburuza Miraculoasă, iar într-o zi, când căutam un episod pe YouTube am găsit un anime numit Tokyo Mew Mew. Nu știam nimic despre anime, însă limba vorbită mi-a atras atenția. Atunci m-am gândit că aș vrea și eu să învăț limba japoneză.

Cu doi ani jumătate în urmă am intrat la liceu și am început studiul limbii japoneze. În primul an de liceu am organizat un festival împreună cu colegii, iar eu am participat la workshop-ul de chibi. Am mai învățat de la colegii mai mari cum se îmbracă un kimono.

Împreună cu profesoarele de japoneză am participat la diverse evenimente despre Japonia. De exemplu la un festival de film japonez, la un eveniment numit „Seara Japoneză”, unde am mâncat și am băut ceai și dulciuri japoneze și la o prezentare despre poezia haiku unde am învățat mai multe despre aceasta.

Aceasta este Japonia pe care am descoperit-o în România. Dacă aș merge în Japonia oare imaginea pe care mi-am format-o în România se va schimba sau nu?

Japonia pe care o descopăr eu în România

Andrada Popescu

Bună ziua tuturor, numele meu este Andra.

Încântată de cunoștință !

Am 16 ani, sunt clasa a 10-a, locuiesc în Ploiești și învăț limba japoneză de un an.

Sunt pasionată de Japonia de când aveam 7 ani. De atunci tot am încercat să descopăr cât mai multe despre cultură, tradiții și limba japoneză. Am învățat să folosesc Hiragana și Katakana, iar acum învăț cele 1006 Kanji-uri fundamentale cu ajutorul unui dicționar.

Folosesc o aplicație numită "HelloTalk" pentru a comunica cu japonezi naitivi, învățând de la ei mai mult decât îmi pot oferi cărțile sau internetul.

Am citit foarte mult despre antichitatea Japoniei de pe internet, iar din cartea Shōgun am aflat despre perioada de dinaintea primului shogunat Tokugawa. Evident că fac diferența dintre faptele ce s-au întâmplat în istorie și conținutul scris în română.

De asemenea, mi-am descărcat de pe internet cărțile Genki și fac zilnic exerciții de acolo. Ascult posturi de radio pentru a mă obișnui și cu ascultarea, nu doar cu citirea. Cu toate astea, sunt foarte emoționată când vorbesc în japoneză.

Îmi place să mă uit la anime-uri, în felul acesta înțeleg cum se rostesc anumite cuvinte și ce conotații pot lua acestea. Îmi place să citesc și manga-uri, de asemenea.

Cu toate că multă lume mă descurajează spunându-mi că e o limba grea, dar aș vrea să învăț japoneză fără să renunț.

Visul meu este să studiez la facultate în Japonia și vreau să învăț cât mai mult posibil despre această țară și cultură sa.

Elemente tradiționale japoneze în București

Costache Raluca

Mă gândeam despre ce aş putea să vorbesc la acest concurs. Ideea a venit când zilele trecute am ieșit în oraș și mi-am dat seama că în apropierea casei mele s-a deschis un restaurant cu specific japonez.

Pentru moment, din cauza pandemiei, se fac doar livrări. Am intrat o singură dată în restaurant și am citit meniul. Pot fi comandate diverse tipuri de sushi și supă miso, dar și alte feluri de mâncare specifice. Am fost plăcut surprinsă când am mâncat sushi făcut la acel restaurant. Gustul a fost delicios și mi s-a părut precum cel făcut în Viena. Chiar dacă bucătarul este român, ci nu japonez, este foarte priceput în a prepara sushi.

Locurile din București în care poți găsi elemente specifice japoneze nu sunt doar astfel de restaurante. Am fost bucuroasă să aflu că sunt și multe magazine cu specific japonez. Câteodată cumpăr de la magazinul numit “KJ Center” dulciuri din Japonia, iar acolo se mai pot găsi și produse de machiaj, precum și produse inspirate din anime.

Există și evenimente organizate de persoane care sunt interesate de cultura japoneză. Am învățat despre ceremonia ceaiului și despre kabuki participând la un festival organizat de liceul din București în care se preda japoneză.

Alt eveniment la care am participat a fost un festival de film japonez. Acest eveniment a fost organizat pentru a promova cultură anime în România. După film am asistat la o discuție despre problemele care au stat la baza filmului.

Aștept cu nerăbdare să pot participa din nou la astfel de evenimente.

Japonia pe care o descopăr eu în România

Mocanu Cristina

Chanoyu, ceremonia ceaiului, subliniază una din componentele importante ale culturii japoneze. La fel ca poezia, olăritul, ceaiul este o formă de artă, un factor adjuvant în găsirea de sine și a păcii interioare.

Am intrat în contact cu această formă de artă, odată cu intrarea în Colegiul National „Ion Creanga”, la clasa de filologie-limba japoneză. În fiecare an, la liceu se organizează un festival japonez pentru a celebra cultura niponă. Așa am intrat în contact cu ceremonia ceaiului. Am luat cursuri și am putut să particip la prima mea ceremonie, care m-a lăsat cu un sentiment de armonie și pace intrinsecă. Am putut să beau ceai delicios și să port un kimono adevărat, un vis din copilăria mea. Prima oară, am crezut că este ușor să faci ceai, dar aparențele înșală. Mi s-a părut dificil, dar asta mi-a hrănit dorința de a evolua și mai mult în această artă.

Chanoyu este „calea” care mi-a deschis curiozitatea despre cultura niponă și m-a făcut să mă îndrăgostesc și mai mult cu aceasta. Când, practic, pot să spun că mă transpun în Japonia, sub un cireș înflorit, făcând ceai.

Culturalizare prin intermediul artei

Brăescu Miruna

În ultimii ani, cultura pop a Japoniei a devenit foarte populară printre români, mai ales cei tineri, prin intermediul gastronomiei, benzilor desenate, filmelor, etc.. Dar acesta nu este un lucru nou.

În urma cu 150 de ani și familiile regale aveau un interes pentru cultura japoneză, colecționând diferite obiecte de artă. Acesta era un schimb cultural foarte important între

România și Japonia, mai ales pentru că le oferea posibilitatea de a comunica fără cuvinte. Artă îi ajută pe români să învețe despre evenimentele istorice din Japonia și despre diferitele subiecte artistice de interes de la acea vreme. Multe scene din diferite războaie au fost reprezentate, ceea ce a făcut înțelegerea și vizualizarea mult mai simplă.

O parte din aceste colecții au devenit patrimoniu, dar din când în când sunt expuse pentru toată lumea. Dacă prindeți oportunitatea de a le vedea, nu ezitați.

Trei moduri prin care descopăr Japonia în România

Matache David

Bună ziua, tuturor! Mă numesc David și voi vorbi despre cele trei moduri prin care eu descopăr Japonia în România.

Pentru mine Japonia este încă un loc îndepărtat pe care nu l-am descoperit încă în întregime. Însă, am găsit câteva metode de a o descoperi chiar de aici. Cele mai bune exemple sunt magazinul KJ Center de unde pot cumpăra snack-uri japoneze și Grădina japoneză din Parcul Herăstrău prin care pot să cunosc cultura japoneză, iar, prin clubul de japoneză pe care l-am creat în liceu, pot să studiez limba.

Acestea fiind spuse, vă voi explica mai detaliat ce înseamnă fiecare. Un prim mod este mâncarea, „bomboana” mea japoneză preferată fiind mochi-ul cu pastă de azuki. De la magazinul KJ Center am gustat și biscuiții Mire care mi s-au părut foarte delicioși, având un gust atât sărat, cât și dulce.

Un al doilea mod îl constituie grădina japoneză. Acesta este un loc care îmi inspiră cu adevărat un aer japonez, aflându-se în Parcul Herăstrău. Îmi place să merg acolo atunci când înfloresc florile de cireș, admirându-le împreună cu prietenii mei în timp ce mâncăm sushi, karaage, yakisoba și senbei.

Al treilea mod prin care am descoperit Japonia cel mai bine este clubul de japoneză al liceului pe care eu l-am creat. Aici, împreună cu alți colegi vorbim despre cultura japoneză

într-un mod interactiv cu prezentări și videoclipuri. În timpul întâlnirilor am descoperit temple shintoiste și budhiste din părți diferite ale Japoniei, am vorbit despre festivaluri și chiar am și gătit o rețetă tradițională japoneză. Totuși, cea mai interesantă ședință a fost când am vorbit despre hainele și istoria perioadei Edo.

Consider că acestea sunt cele trei feluri ale mele de a descoperi Japonia chiar din țara mea. Datorită lor am învățat mai ușor atât limba, cât și obiceiurile japoneze. Chiar dacă România nu este o țară mult influențată de cultura japoneză, sper ca într-o bună zi să ajut la răspândirea ei aici.

Vă mulțumesc pentru atenție!

Eu, de una singură, cu două locuri unde mă pot întoarce acasă

Pavel Mihaela

Bună ziua. Mă numesc Mihaela.

Astăzi, aș dori să vă vorbesc despre cum mi-am găsit un al doilea loc unde mă pot întoarce acasă.

Prima mea întâlnire cu Japonia a avut loc acum mulți ani, atunci când am fost la o convenție anime în București, cu o prietenă. Am fost foarte surprinsă de cosplay-urile unice pe care le-am văzut acolo. De asemenea, am gustat un tip de mâncare japoneză numit takoyaki. Takoyaki a fost prima mâncare japoneză pe care am mâncat-o. A fost delicioasă!

Din acea zi, am încercat să experimentez cultura japoneză în România. Deși nu mă pricepeam la gătit, am încercat să fac mâncare japoneză, precum mitarashi dango. Pe lângă asta, am început și să mă uit la anime și să citesc manga sau literatură japoneză.

De asemenea, am făcut cosplay la diferite convenții anime românești. Prietenii mei mi-au spus că arată super. Am făcut și multe poze împreună. Cultura japoneză mi-a îmbogățit într-adevăr inima.

Prin urmare, datorită culturii Japoneze pe care am descoperit-o în România, m-am mutat în Japonia în 2018. Acum studiez limba japoneză. Dar acum caut lucruri românești în Japonia. De exemplu, am găsit acest vin românesc acum un an în Osaka, ceea ce m-a făcut fericită. Atunci când sunt în Japonia, îmi este dor de România, iar atunci când sunt în România, îmi este dor de Japonia. Asta pentru că am două locuri unde mă pot întoarce acasă. Voi fi întotdeauna recunoscătoare ambelor țări!

Vă mulțumesc pentru atenția acordată.

Categoria B: „ Cum văd eu relația dintre România și Japonia peste 100 de ani”

De ce ciobanii de demult cunoșteau lumea mai bine ca mine

Aonofriesei Raul

Prezentarea începe cu o povestire scurtă a acțiunii baladei Miorița, considerată un simbol al spiritului românesc, de a privi realitatea așa cum este. Cu câțiva ani în urmă, și eu a trebuit să confrunt realitatea faptului că nu știu mai nimic despre lumea în care trăiesc. Înainte, stăteam mai mult în casă, dar o săptămână petrecută la o familie în Japonia, mi-a stârnit curiozitatea despre lume. În timpurile noastre a devenit foarte ușor să călătorești în lume, iar eu cred că a călători îți oferă o mai bună perspectivă asupra propriei vieți. Ciobanii de demult practicau transhumanța, mutarea împreună cu oile lor în funcție de anotimp. Și călătoria regulată a oamenilor poate fi un fel de transhumanță.

Relațiile dintre România și Japonia s-au dezvoltat mult în ultimii 100 de ani, în parte datorită oamenilor ce au trăit o perioadă în Japonia și au scris despre cultura lor. Astăzi, Japonia este bine cunoscută în România, iar călătoria între cele două țări a devenit mult mai ușoară. În 100 de ani, când mai mulți români vor merge în Japonia, relațiile dintre cele două țări vor deveni mai apropiate, cele două popoare se vor gândi unii la alți ca niște vecini.

România și Japonia - prosperitate prin schimb cultural

Buha Diana

În zilele noastre, odată cu dezvoltarea tehnologiei, lumea este într-o continuă schimbare, iar lucrurile cu care eram obișnuiți devin uitate. În special, cu popularizarea ICT, prin comunicarea în mediul online cu oameni din toată lumea, am ajuns să dobândim informații cu privire la cultura, obiceiurile și mâncărurile celorlate țări.

Japonia a reușit să ajungă o țară cu o economie mare. Astfel, țări din întreagă lume importă, vând și consumă bunuri fabricate în Japonia; în plus, au fost observate și primite de către multe țări obiceiurile specifice culturii japoneze ca arta băutului ceaiului, caligrafia, aranjamentul florilor, festivalurile, sumo etc. Printre tineri sunt populare anime-urile, dar adulții sunt interesați de cultura alimentară japoneză, care a fost înregistrată în patrimoniul cultural imaterial UNESCO sub numele de WASHOKU. În ultimii ani, chiar și în România am ajuns să întâlnim restaurante cu specific japonez. Acest lucru este dovada faptului că România și Japonia continuă să se apropie din ce în ce mai mult.

Din cultura japoneză, cel mai mult mi-a atras atenția bento-ul. Acest tip de gustare atrage nu numai prin modul de împachetare, dar și prin grija pentru detaliu în ce privește aspectul. Soțiile pregătesc bento-ul pentru soț și copii, ținând cont de preferințele acestora, astfel încât gustarea realizată cu multă iubire însănătoșește sufletul și corpul. Cred că peste 100 de ani acest obicei minunat specific japonez va fi unul pe care doar oamenii îl vor putea face, indiferent de cât de mult va avansa tehnologia.

Chiar dacă România și Japonia sunt îndepărtate, am încredere în faptul că schimbul cultural le apropie. Sper ca cele două țări să se influențeze reciproc și în viitor, făcând progrese împreună.

Relația României cu Japonia peste 100 de ani prin prisma artelor marțiale

Moise Maria

Cum ar arăta relațiile României cu Japonia peste 100 de ani dacă am introduce în învățământul românesc, în cadrul orelor de sport, arte marțiale japoneze?

Dacă artele marțiale vor fi predate în școli, firmele japoneze vor fi interesate să își deschidă filiale aici, iar economia României se va dezvolta. Pentru oaspeții japonezi se vor deschide cu siguranță mai multe restaurante japoneze, iar universitățile vor promova și ele limba japoneză. Cultura japoneză va fi prezentată și în muzee. De exemplu, vor fi expoziții despre istoria samurailor, portul armurii și a armelor tradiționale. Momentan doar trei orașe din România sunt înfrățite cu Japonia, dar peste 100 de ani, vor putea fi cel puțin 50 de orașe românești înfrățite cu orașe din Japonia, astfel relațiile dintre România și Japonia vor fi mai puternice.

Pentru a se realiza acest lucru, Japonia va încheia un parteneriat cu România pe partea sportivă și culturală. Astfel vor fi trimiși voluntari japonezi să susțină dezvoltarea artelor marțiale în școlile din România. Un exemplu poate fi parteneriatul cu JICA. Momentan numărul practicanților de arte marțiale în Japonia este în scădere. Voluntarii veniți în România vor promova în același timp limba și cultura japoneză, iar numărul vorbitorilor de japoneză și al practicanților de arte marțiale va crește. În felul acesta tradiția artelor marțiale nu se va pierde, ci se va răspândi cât mai mult la nivel global. Totodată, pentru japonezi, experiența de a locui în Europa câțiva ani îi va ajuta să înțeleagă mai ușor diferențele culturale și diversitatea europeană.

Dar de ce arte marțiale? Când au apărut acestea și de ce japonezii le practică?

Pe vremea samurailor, artele marțiale te pregăteau pentru război. Să ne uităm mai atent la kanji-ul *bu*, 武, care este alcătuit din radicalii 'lance' și verbul 'a opri' (武=丈+止). În perioada Sengoku, luptătorii, învățau să mânuiască armele pentru a le fi de folos în război și să se apere cu acestea împotriva unui atac, să oprească arma adversarului pentru a-și salva viața. Începând cu perioada Meiji, când portul sabiei a fost interzis și până astăzi, sensul practicării artelor marțiale s-a schimbat. Cu ajutorul artelor marțiale învățăm să oprim 'lancea proprie', adică să mediem

conflictul și să ne controlăm pe noi înșine. Acesta este scopul artelor marțiale astăzi: un drum spre noi înșine de a deveni mai buni.

Spre deosebire de sport, practicanții de arte marțiale nu numai că deprind abilități sportive, ci învață elemente din cultura japoneză, devin disciplinați, ordonați și își dezvoltă personalitatea. Dacă elevii ar învăța astfel de principii de la o vârstă fragedă în școli, în cadrul orelor de sport, poate peste 100 de ani, se vor respecta mai mult unul pe celălalt și vor deveni adulți cu control de sine mai bun.

România și Japonia din viitor

Gheța Marina

Relația dintre Japonia și România este foarte bună, deoarece există un respect reciproc între cele două națiuni. Prietenia dintre cele două a început în urmă cu un secol și, cu trecerea anilor, a devenit puternică. Atunci când una dintre țări a avut probleme, de exemplu în timpul democratizării României din 1989, sau în vremea marelui cutremur din Japonia din 2011, națiunile au rămas apropiate și și-au acordat sprijin necondiționat. De aceea, nu e niciun dubiu că în 100 de ani prietenia dintre națiuni va fi mult mai strânsă.

La nivel cultural, românii sunt interesați de cultura Japoniei, precum sunt și japonezii interesați de cultura României. De la artă și literatură, până la mâncare și obiceiuri, suntem interesați să cunoaștem lucruri despre țara opusă. În viitor cred că vor exista în metropolele ambelor orașe cartiere dedicate culturii celeilalte țări. Acolo vom putea găsi restaurante, centre culturale, școli și altele.

Încă din anul 1996, japonezii au revoluționat transportul feroviar, ajungând cu *Shinkansen* la viteze record de 443 km/oră. Fiindcă Japonia este considerată o țară a tehnologiei impresionante, sunt sigură că în 100 de ani va crea un model de avion precum o racheta, care să parcurgă distanța de aproape de 10.000 km dintre țări în doar câteva ore. Dacă țările ar fi mai apropiate, ar fi mai ușor să creăm acest spațiu cultural menționat anterior.

Un alt aspect care cred că s-ar schimba în relația dintre cele două națiuni este influența pe care o va avea o cultură asupra celeilalte. De exemplu, București a fost poreclit „Micul Paris” datorită arhitecturii și a legăturii dintre personalități românești cu orașul francezesc Paris. Eu cred că în 100 de ani vor exista asemănări arhitecturale între România și Japonia; cred și că vor exista și mai mulți români vorbitori de japoneză care vor vizita Japonia des. Astfel, București ar putea fi poreclit în viitor „Micul Tokyo”, și ar putea avea și o construcție simbolică a Turnului Tokyo, pentru a ilustra buna relație dintre cele două națiuni.

Însă un criteriu esențial pentru ca această relație să devină mai bună este implicarea fiecărei persoane în parte. Eu provin dintr-un oraș mic, numit Alexandria, unde nu am avut șansa de a studia limba japoneză. Primul contact cu japoneza l-am avut la facultate, la vârsta de 19 ani, deși mi-aș fi dorit să am posibilitatea să o învăț încă de când am descoperit Anime și Manga. De aceea, îmi doresc să învăț japoneză și să o pot preda copiilor din orașe mici. Dacă aș reuși să fac măcar 5 copii să fie interesați de Japonia și de cultura frumoasă a țării, iar ei 5 ar reuși la rândul lor să facă alți copii interesați, deja aș fi pavat indirect drumul pentru sute de persoane. Asta ar fi contribuția mea personală în relația din viitor dintre Japonia și România.

Consolidarea relației dintre România și Japonia prin intermediul tehnologiei

Petre Alexandra

În primul rând, aș vrea să vă adresez o întrebare. Aveți idee cam cât ar costa produsele *Gerovital* în Japonia? Printr-o simplă căutare pe Google, veți fi surprinși de rezultatele găsite. Aceleași produse pe care le avem și noi în România, ajung să fie aproape de 10 ori mai scumpe în Japonia. Desigur, același lucru se poate spune și despre restul produselor românești pe piața niponă.

Din păcate, schimbul de produse nu este singura problemă pe care relația dintre Japonia și România trebuie să o înfrunte. Chiar și călătoria din România în Japonia sau invers este destul de dificilă în zilele noastre, deoarece viza este necesară. Totuși, există un schimb pe care cele două țări îl pot realiza pe gratis și durează doar câteva secunde, și anume, schimbul de tehnologie.

Astfel, consider că, relațiile dintre România și Japonia în următorii 100 de ani se vor concentra, în principal, pe schimbul de tehnologii de la specialiștii noștri în diferite domenii, deoarece va fi mult mai ușor decât clasicul import-export. Având în vedere că specialiștii ambelor țări sunt de top, sunt sigură că vom reuși să colaborăm foarte bine împreună. De ce? Deoarece japonezii sunt cunoscuți pentru firea lor extrem de profesională și analitică, cred că s-ar completa foarte bine cu stilul românesc creativ și flexibil. Astfel, unele dintre viitoarele colaborări româno-japoneze ar putea fi:

1. Îmbunătățirea sângelui artificial pe care l-au inventat românii astfel încât să ajungă să fie folosit în siguranță și pe oameni;
2. Crearea unui nou tip de realitate virtuală care ar ajuta la educația online sau la întâlnirile online ale companiilor;
3. Introducerea unor noi sisteme de fabricație optimizate de inteligență artificială pentru diverse domenii precum industria construcțiilor și agricultura.

Pe de altă parte, în urma unei colaborări uimitoare în domeniul tehnologiei, care va dura totuși ceva timp, consider că schimbul de produse și persoane se va îmbunătăți, deoarece piața

japoneză este una foarte profitabilă și sunt sigură că există mulți români care văd această oportunitate. Totuși, motivul pentru care această colaborare uimitoare va necesita mult timp pentru a înflori este faptul că Japonia trebuie fie să semneze o alianță separată cu România pentru import-export, fie să își modifice alianța cu Uniunea Europeană. Având în vedere că ambele procese sunt destul de dificile, cred că această parte a relațiilor noastre va fi una dintre cele mai greu de îmbunătățit și va dura mai mult de 20 de ani.

În concluzie, văd un viitor uimitor pentru relațiile româno-japoneze, un parteneriat strategic de succes, deoarece ambele țări ar avea de câștigat de pe urma colaborărilor în diverse domenii precum IT-ul, medicina, ingineria, arhitectura și multe altele.

”Limba este cea care ne desparte, pe când tehnologia ne aduce mai aproape”.

Viitorul arată strălucitor

Diaconu Cristian Nicolae

Bună ziua! Mă numesc Diaconu Cristian Nicolae și doresc să vă prezint relația frumoasă din viitor pe care România și Japonia o vor avea.

Poate vă întrebați de ce am folosit cuvântul „frumoasă”. Încă din trecut, aceste două țări au dat dovadă de prietenie, Japonia fiind prima țară din Asia-Pacific cu care România a intrat în contact. Nu au existat niciodată războaie între acestea și relația dintre cele două are mai mult de 100 de ani. De aceea, pot spune cu încredere că România și Japonia vor avea, chiar și peste 100 de ani de acum încolo, o relație frumoasă.

Este dificil să îți imaginezi cum va arăta lumea peste 100 de ani, dar dragostea mea atât pentru România, cât și pentru Japonia, este suficient de mare pentru a îmi imagina viitorul minunat al ambelor țări.

Iubesc să merg în Japonia, însă călătoria în sine durează foarte mult timp. Călătoria de la București la Tokyo durează cel puțin 15 ore deoarece nu există zboruri directe, escala irosind timp prețios. Cu toate acestea, în viitor, cred că dezvoltarea relațiilor dintre România și Japonia va crea zboruri directe între capitale. Imaginați-vă un viitor în care te urci în avion în București și

aterizezi doar 10 ore mai târziu direct în Tokyo. De asemenea, dacă în locul unui avion, vom folosi rachetele SpaceX ale lui Elon Musk, timpul va fi redus la mai puțin de o oră. Cred că 100 de ani mai târziu, acest lucru va deveni o realitate și relația dintre România și Japonia va deveni și mai puternică.

Deși geografic, cele două țări sunt despărțite de o distanță mare, consider că putem deveni mai apropiați, nu numai ca țară, ci și ca popor. Se poate crea o armonie între cele două culturi și vom putea ajunge să ne cunoaștem mai bine între noi. De exemplu, pot vedea un viitor în care românii practică „*hanami*” (picnic sub copaci înfloriți) la începutul primăverii sau Japonezi care își oferă măștișoare pe 1 Martie. Părerea mea este că aceste două obiceiuri se potrivesc de minune, deși provin din culturi diferite.

În viitor, când Japonezii vor auzi „România”, nu se vor gândi doar la Dracula sau Nadia Comăneci, precum și Românii care atunci când vor auzi „Japonia”, nu își vor imagina doar *sushi* și *anime*. În fiecare an, din ce în ce mai mulți tineri din România devin interesați de Japonia, iar acest lucru va întări cu siguranță relația din viitor dintre cele două țări. De asemenea, am cunoscut personal mai mulți tineri din Japonia care ne-au vizitat țara.

Poate ați auzit zicala: „Tinerii sunt prezentul și viitorul”. Cred că acesta este adevărul care se aplică viitoarei relații dintre România și Japonia. Nu credeți? Nu știu exact cum va fi peste 100 de ani, dar sunt sigur că viitorul va arăta strălucitor.

Vă mulțumesc!

Puterea unificatoare a muzicii asupra relației dintre Japonia și România

Barteș Georgiana

În acest discurs voi vorbi despre relația dintre Japonia și România peste 100 de ani, cu privire la educația muzicală din școli.

Când vorbim despre educația din școli, nu doar materiile precum matematica, științele și limbile străine sunt considerate importante, ci și muzica. Muzica are mai multe beneficii asupra corpului uman, aceasta cultivând aptitudini importante precum memoria, abilitățile motrice și cooperarea. În plus, se pare că persoanele care cântă la instrumente muzicale au abilități lingvistice ridicate. Mai mult decât atât, prin intermediul muzicii, putem intra în contact cu cultura și tradițiile altor țări.

Pentru început, voi oferi o scurtă comparație între modul de predare a muzicii în școlile românești și școlile din Japonia. Școlile cu profil muzical există atât în Japonia, cât și în România. Aproape toate școlile de muzică din România pot fi frecventate din ciclul primar până la liceu. Elevii acestor școli au, pe săptămână, în mod normal, în jur de 4-10 de cursuri de muzică, precum cele de teorie muzicală și instrument. Apoi, începând cu ciclul gimnazial, sunt desfășurate și cursuri precum cele de orchestră și de cor. În România, muzica este predată ca materie și în școlile obișnuite, însă se ține doar câte un curs de o oră pe săptămână. La acele cursuri, elevii cântă melodii și învață puțină teorie muzicală, dar nu au posibilitatea de a învăța să cânte la un instrument.

În schimb, în ceea ce privește Japonia, nu doar școlile de muzică, ci și școlile obișnuite desfășoară activități extra-curriculare precum cele de orchestră și de cor. Atât japonezii, cât și românii își prețuiesc culturile muzicale clasice și tradiționale. De aceea, consider că, printr-un program de schimb cultural de muzică pentru ambele țări, elevii japonezi și români și-ar experimenta reciproc culturile muzicale, iar dacă ar împărtăși lucrurile învățate cu conaționali lor, relația dintre Japonia și România ar putea fi întărită.

O primă propunere ar fi organizarea unui program de schimb de experiență de orchestra simfonică pentru liceenii ambelor țări. În cadrul acestui program, liceenii români ar cânta într-o orchestră din Japonia, iar anul următor, liceenii japonezi ar cânta într-o orchestră din România. După mai multe săptămâni de repetiții, elevii japonezi și români ar susține un concert împreună.

O a doua propunere ar fi ca ambele țări să trimită fiecare profesori de muzică tradițională în cealaltă țară. Astfel, elevii școlilor de muzică din România ar putea să învețe să cânte la instrumente precum Shamisen, Koto și Shakuhachi de la vârste mici. În același timp, elevii școlilor de muzică din Japonia ar putea să studieze muzica tradițională românească ca materie

opțională și să învețe să cânte la instrumente tradiționale precum naiul sau țambalul. Ca urmare, elevii japonezi și elevii români ar putea să devină interesați reciproc de limba celuilalt.

În ultimul rând, când mă gândesc la relația dintre Japonia și România de peste 100 de ani cu privire la muzică, îmi imaginez o lume în care elevii și adulții din ambele țări studiază și se bucură fiecare de muzica tradițională a celuilalt. Astfel, elevii japonezi și români din viitor vor intra în contact și cu alte culturi și tradiții, și vor ajunge să împărtășească frumusețea și profunzimea celeilalte țări cu semenii lor.

Basmul profetic

Căldărar Maria

Cele mai prețuite amintiri ale copilăriei mele au mers mână în mână cu o sumedenie de povești și basme, internaționale sau tradiționale. Finalul fericit și dragostea eternă dintre personajele principale mi-au pictat de fiecare dată un zâmbet larg în suflet. Probabil vă întrebați de ce m-am abătut de la tema dată, de la realitate, și am început să vorbesc despre povești pline de fantastic. Când am aflat subiectul prezentării de anul acesta, am rămas fără cuvinte. „Ce ar avea România de oferit Japoniei...?”, m-am gândit în sinea mea, dar cunoștințele mele erau insuficiente pentru a trage o concluzie elocventă, așa că am început să caut informații legate de relația dintre România și Japonia și ce ar avea cea dintâi de oferit.

Toata lumea știe povestea „Cenușereasa”, nu-i așa? Căutând mai multe informații, am observat că poate fi realizată o paralelă spectaculoasă între povestea Cenușereșei și relația României cu Japonia. Am considerat rolurile principale ale acestei analogii ca fiind următoarele: România-Cenușăreasa și Japonia-Prințul. Din punctul meu de vedere, firul narativ al poveștii fantastice coincide perfect cu istoria României și a legăturii cu Japonia, atât în aspectele pozitive, precum balul și finalul fericit, cât și în cele negative, ca de exemplu tachinările mamei și a surorilor vitrege. Cenușereasa și Prințul se regăsesc datorită pantofilor eroinei, aceștia simbolizând elemental identitar al fetei. Ce este specific românesc? Din punctul meu de vedere, doina, plânsetul poporului român, adus în cultura universală prin naiul lui Gheorghe Zamfir și cântecele Mariei Tănase, este simbolizat perfect de pantofii Cenușereșei.

Fiecare dintre noi ne imaginăm un alt viitor. Eu văd viitorul relației dintre România și Japonia urmând exemplul relației dintre Prinț și Cenușereasa: cei doi parteneri trăiesc fericiți până la adânci bătrâneți, învățând unul de la altul și „prețuindu-se” unul pe celălalt.

Schimbările culturale dintre Japonia și România în viitor

Struța Laura Mariana

Bună ziua. Mă numesc Laura Struța și am absolvit Facultatea de Litere a Universității Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca în anul 2018. În prezent sunt înscrisă la cursul de limbă japoneză a Centrului de Studii Româno-Japoneze „Angela Hondru” din cadrul Universității Româno-Americane din București.

Poate v-ați întrebat, oare cum se vor desfășura schimbările culturale la nivel internațional peste 100 de ani? Astăzi vă voi vorbi despre acest aspect raportat la relațiile dintre Japonia și România în viitor.

Până în anul 2121, probabil că progresul tehnologic va influența drastic schimbările culturale dintre cele două țări, astfel încât locuitorii ambelor națiuni vor putea să se implice cu ușurință în desfășurarea acestora. Consider că acest fapt va determina, în special, aprofundarea relațiilor dintre Japonia și România peste 100 de ani. Prin urmare, aș vrea să vă vorbesc despre tehnologiile viitorului care, cel mai probabil, se vor remarca în evoluția acestor schimbări culturale: realitatea virtuală și realitatea augmentată.

Realitatea virtuală permite unui utilizator călătoria într-o lume diferită față de cea pe care o percepem în cotidian, în timp ce realitatea augmentată reprezintă anexarea unor noi elemente și informații la realitatea obiectuală, acestea neexistând în mod obișnuit în jurul nostru. Sub influența acestor tehnologii este foarte posibil ca cetățenii români și japonezi să poată realiza călătorii virtuale prin care să se familiarizeze cu orașele, natura și alte aspecte idiosincrasice ale ambelor țări. De exemplu, prin realitatea virtuală ar fi posibilă vizitarea atracțiilor turistice, iar prin realitatea augmentată s-ar putea percepe aroma mâncărilor, achiziționa suveniruri și

realiza diverse activități culturale. Astfel, tehnologia va permite perpetuarea și răspândirea culturii tradiționale în rândul unui public mai larg. Spre exemplu, activități precum participarea virtuală la ceremonia ceaiului sau la cursuri de olărit în stil specific românesc vor facilita înțelegerea alterităților culturale.

În concluzie, tehnologia care va fi disponibilă peste 100 de ani va rezulta în schimburi culturale diversificate, organice, și ușor accesibile, având drept urmare relații mult mai profunde între Japonia și România.

O prietenie apropiată între două țări îndepărtate

Negruțiu Cristian

Numele meu este Cristian Negruțiu și studiez japoneza în grupa N3 a Centrului de Studii Asiatice din cadrul Universității Româno-Americane din București.

Relațiile dintre România și Japonia sunt foarte importante pentru ambele țări, însă consider că ele ar trebui totuși îmbunătățite. În cele ce urmează o să mă refer la câteva aspecte esențiale.

De exemplu, conform multor studii, sistemul de educație din Japonia este complet diferit de cel din România, iar rezultatele acestuia sunt evidente. De aceea, mi-aș dori ca peste 100 de ani să existe în România cel puțin o facultate/cel puțin o școală după modelul sistemului de educație japonez – cu profesori din Japonia, care să-i apropie pe elevii din România de modul de gândire, de educație și chiar de viață al japonezilor. Astfel, relațiile dintre cele două țări se vor îmbunătăți.

De asemenea, esențial este și dialogul intercultural dintre cele două țări. Dacă un număr mare de artiști japonezi vor veni în România, cred că artiștii români vor înțelege mai mult cultura și arta japoneză. Astfel, peste 100 de ani, arta japoneză ar putea influența artiștii români. Pe de altă parte, și artiștii români ar trebui să-i învețe și pe japonezi mai mult despre cultura românească. Astfel, schimburile interculturale vor da roade pe termen lung.

Comerțul și relațiile economice dintre Japonia și România joacă roluri importante pentru cele două țări. De exemplu, în ultimii ani au venit multe firme japoneze (precum Daikin, Makita

etc.) în România, iar multe restaurante cu specific japonez (amintim aici Japanos, Sushi Terra etc.) s-au deschis în toate orașele mari din țară. De aceea, mulți români au reușit să afle mai mult despre arta culinară japoneză.

Stimularea comerțului între Japonia și România va îmbunătăți relațiile dintre cele două țări. Astfel, se va putea asigura și o creștere economică semnificativă în ambele țări.

Așadar, eu văd relațiile dintre Japonia și România peste 100 de ani bazate mai ales pe o dezvoltare în domeniul economic, în domeniul artistic, dar și în domeniul educațional. Cred că aceste domenii vor fi esențiale și atunci când luăm în calcul relațiile dintre Japonia și România peste 200 de ani.

